

ბაზოთი ღირს:

მან. კ.	ფენ.	მან. კ.
10 —	6 —	6 —
9 50	5 —	5 50
8 75	4 —	4 75
8 —	3 —	3 50
7 25	2 —	2 75
6 50	1 —	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუბრი

ივერია

№ 227

№ 227

საეკლესიო სამხატვრო სამუშაოები

საეკლესიო მშენებლობის ფასით, კარვად და შრომად. მოწოდებები მქონე მშენებლებს, რომ ამ გვარ სამუშაოებს ვასრულენ და ბევრისაგან შედგებიან. მშენებლობის მუშაობის ვადები: ტფილისი, კრუზენშტერნის ქუჩა, ბოლდო-ვის სახლი. ანდრეასი.

(30—78—28)

მგზავრთა საყურადღებოდ

ახლად დაარსებულ იქნა ქართველ მგზავრთათვის

ს ა ს ტ უ მ რ ა

„ა ბ ა შ ა“

ტფილისის მთავრე მასწავლებლის ქუჩაზე.

ეს სასტუმრო ძალიან კარგა და მარჯვე ადგილას არის: ტფილისის ცენტრის გზის სადგურის მახლობლად; სწორედ კარგად უფლის ავჯალის მხარეს.

ათასები სურსათი არის მონათული და მიწოდებული.

ფასი მზად იაფი და ყველაზე უფრო ხელმისაწვდომია:

დღეში 60 კაპეკადღან 1 მან. 50 კაპეკადღე, თუკაბათ უფრო იაფია.

(10—97—2)

შაბათი, 10 ივლისი, საღამოს 8 საათზე სათავად-ანგარო მანკის დარბაზში დანიშნულია

„ფუაფალი“ ს. ამხინა-ვის საგანგებო სამოედო კრების გაგრძელება

წვეთ ამხინაობის არ გაეგზავნება ცალკე მოწვევის პარაფი.

(4—5—4)

ბირველი კერძო სამკურნალო ექიმის ნავასარდინისა (საბაში, ვორონოვის ქუჩის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექიმის ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

ფელეტონი

ზუსტოთა შორის

განაშლებელი ინკვიზიცია.—როგორ აწამებენ ესპანიაში პატიმართ.—მინ-ტერის სასტიკობა.—უწყავის კენჭელი—დროიფის და იმისი ტრავაჯეშაქის კენჭელზე.—მანფესტაციები პარიზში.—„კომუნალიზმი“ და ნაპლეონ კი-არი.—ქალბების გამარჯვება ქ. ბუტში.—ტურბის სმუტი.

ექვი არ არის, მკობელი გაკვირ-რდება, როდესაც ამ ფელეტონის ავტორის წილობის და გინა ვასან-კიფელი არ არის, რომ დღეს, მე-ქობამეტე საუკუნის მიწურულში, ინკვიზიციის, წინააღმდეგ საუკუნოა, რომელიც იარაღს კაცის და-ჯრის, ევროპაში გასავალი აქვს და რომელიც ვაჟს, თუქცა ვასოკა-რა მს. ამბავი, მაგრამ ნაძვლით ვი-ინკვიზიციის ჯერ კიდევ არ მოჭე-პია ბოლო ესპანიაში, სწორედ ისე, როგორც ესპანელი ჯერ კიდევ ვერ განთავისუფლებული ინკვიზიციის ხამგონ იმუტეტიბისა და იმით ადღენისაგან. აი რას მოგვითხრო-ბენ გაზეთები.

ტ. ი. რუჯენკო—სამკურნალოში გამოიკვლევს ქიმიურად, მიკროსკო-პიულად და ბაქტერიოლოგიურად შარსს, ნახველს, სისხლს, რძეს და სხვ.

რჩევა-დარიგების და რეცეპტების დაწე-რის ფასი ათი შუბრი; დროშობისაგან უფ-სოვ; ფსიკონილიუმისა და იპერასტიზი-სათვის—მორგებები.

დირექტორი სამკურნალო დაქტო-რი მადეგანას ნავასარდინი.

Первая частная лечебница Д-ра И. Руженко.

Тифлисе, противъ памяти. Воронцову. (—1—5).

მთავრობის განაცხადებები

დანიშნულ იქმნენ: მქიმე ჯანტუ-რია ფოსტა-ტელეგრაფის მე-6 სარის-ხის მოსკელ დაუქვანის ფოსტა-ტე-ლეგრაფის კანტარასში; ახს. სიმონ აბაკელია და გელსა გიარგი კუქუ-ხიძე მთავრე განცხადების ფოსტა-ტე-ლეგრაფის კანტარასში; ფოსტა-ტელეგრაფის კანტარასში; ფოსტა-ტელეგრაფის კანტარასში დაუქვანის ფოსტა-ტელეგრაფის მე-6 სარისხის მოსკელ განა-რდების ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფი-ლებაში.

გდაყვანილ იქმნენ: ფოსტა-ტელე-გრაფის მოსკელნი: ტფილისის ფოს-ტა-ტელეგრაფის კანტარასს ლუგა რა-მიზილი და ჩოსტაურის ფოსტა-ტე-ლეგრაფის განყოფილების ნოე ტენ-ტი პიჭელი ჩოსტაურის ფოსტა-ტე-ლეგრაფის განყოფილებაში და მთავრე ტფილისის ფოსტა-ტელე-გრაფის კანტარასში.

რომელს უფრო.

ეს კიდევ არაფერია იმასთან შე-დარებით, რაც იმავე ესპანის მონ-ტერის სამკურნალოში მოხდის ამ-ორის-სამის წლის წინააღმდეგ. დიდახანა ხალხში ხმა დადიოდა, რომ მონტერ-ის სამკურნალოში პატიმართ აწამებ-დნენ, მაგრამ დღეს, ვიდრე ყოვე-ლივე არ გამოიკვდა და არ გამოა-კარგდა, ამ ხმას არაფერ იჯერებდა.

ბარკელონის ერთ ქუჩაში ვიღაც ანარქისტმა უფშაბით სახლი ააფეთ-ქა. თუქცა პოლიციამ დაწამებევერ იპოვნა, მაგრამ იმის ნაცვლად უღა-ნაშულო ხალხი ბოლომდე დააპტი-რეს: 400 კაცი სამკურნალოში თავი ამოაკვირნა. ამავე დროს პოლიცი-ელთა შორის ხმა გაერყინდა, რომ ვინც დაწამებეს იპოვნის, იმს ჯო-ლილოდ 10,000 პეკეტა*) მიეცემა. და აი ერთმა ენდარბის აფეტრმა გარდაწყვიტა ამ ჯილდოს მიღება. თავის განზრახვის განსახორციელებ-ლად სატუსალოს ძირითა სართული საწამებელ ოთახებდ გარდაქცია.

1896 წლის 4 აგვისტოს ჯერ ექვსი-ტუსანდ ვაგზების იქ, შემდეგ და-ნარქისტნიც იმით გაყარეს. ყველას მწვედნენ, ლურსმებიანი ბორკლები

*) პეკეტა 28 კაპ. უდრის.

ახალი ამბავი

სასადგავო, 7 ივლისი. ახალ-ციხის მცხოვრებნი მიეგებნენ ცესა-რევიის გვამს ქალაქიდან სამის ვე-რისის მანძილზე. იქვე იმყოფებოდა ჯარი, რომელიც უკრავდა სამხედრო მუსიკას. ქ. ახალციხის მსწავლე-ლებმა და მოსწავლეებმა კუბო ლი-თონის გვირგვინით შეამკეს.

ბორჯომი, 7 ივლისი. ყველ-გან გზაში ცესარევიის კუბოს მცხო-ვრებნი ეგებებოდნენ. ლიკანში მიე-გებნენ ტფილისის ამქრები თავიან-თის ბაირალებით. დიდის მთავრის სახლის წინ ჩამწერიგებულნივენ სახელონო სკოლის მოსწავლენი. რკინის გზის სადგურზედ შეკრებუ-ლიყვენ გენერლები, მთავრობის წარმომადგენლნი და სხ. საღამოს 8 საათზედ პროცესია გაიჭრა ხილ-თან. კუბო ეტლიდან ჩამოასვენეს და საკეთილ სდგურზედ მიასვენეს, სადაც პანაშვილი გარდაიხადეს. ამის შემდეგ კუბო შეასვენეს სამხატვრო ეკლესიაში, სადაც იგი შეამკეს გვი-რგვინებით: დიდმა მთავარმა ნიკო-ლოზს მიხეილის ძემ, ქუთაისის თა-ვლანაშუროთ, ბორჯომის მცხოვ-რებთ, ამიერკავკასიის რკინის გზა-ზედ, გზათა უწყების ინჟინრებმა, ქუთა-თურმა ებრაელებმა და „კავკასის“ რედაქციამ. სამლოცვიო მატარებელ-ში გაემართა ბათუმს საღამოს 9 სა-ათზე.

ბათუმი, 8 ივლისი. დღეს, დი-ლის 8 საათზედ, აქ მიპარდნდნენ

გაუყარეს ფეტვში და სირბილი და-აწყებინეს. ვინც შეჩერდებოდა, იმს უკანდგან მთარასს უთავაზებდნენ და ხელ-ახლა ააქმდებოდნენ. ამას-თან საუქმელსა და სანმგლს სულ არ აძლევდნენ. როდესაც საუქმელი მო-იხიბოვს, ძალზედ დამაროშული პუის ნატებები დაუჩივს. ამ პუი-ზედ უკვლიდა საშინლად მოაწყურა. „სიქვით, რასაც გიბრძანებთ და წყალს მიიღებთო“, ეუბნებოდნენ ტუსალებს.

როგორც ეუწყით, მწყრილი სიბ-ზილზედ უარესია. ერთმა პატიმარმა ლამავე ჩამოიღო და წყალ-ნარევი-რებით დალია, რისთვისაც კაციკი მთ-რებით მიიღო. მეორემ პატიმარ ფან-ჯარაში გამოაყუა თავი ტენ მიუშვარა წვიმის წვეთებს. მისამეს სწორედ მი-წი მოატანეს, როდესაც სველ, ნო-ტო კიდლებს ლოკავდა. სამის დლის შემდეგ ყველა გამოყვერებუ-ლი და გამოყურებული დადიოდა სარდაფში. ზოგს ეუთო შეულონდ-ოდა მოსაბრუნებლად ინკვიზიტორებმა ფე-ხის ფრჩხილებსა და თითებს შუა-ნის ლურსმები შეუყარეს. ვინც ი-ყვერებდა, იმს მსხვილ კებს ჩა-ჩრიდნენ ხოლმე პირში. ბევრმა ტა-ნჯავ ვეღარ იტანა და თავის მოკე-ლია განიზიხა, მაგრამ დარაგები იქ

გემით უკორგი ძოცვემოსილი*—თ იმ პერატრია—დღა, დღი მოაგრებო-მიხელი აღმქანდრეს ძე, აღვეტი ალქანდრეს ძე და აღვექანდრე მი-ხეილის ძე, დღი მთავრინანი ქსენია აღვექანდრეს ასული და ოლვა აღვე-ქანდრეს ასული. იმავე დროს მო-ვიდა საგლოვირო მატარებელი. ეპისკოპოსმა აღვექანდრემ გარდა-ხდა ლოკავ და ცესარევიის კუბო-მისვენეს ნავთ-სადგურზედ. ეუბო მიეგებნენ: ქუთაისის გუბერნატორი გერშეშანი, მიხეილის ციხის კამენ-დანტ სოკოლოვსკი, მთავრ-მართე-მლის დირექტორი სანდრიგაილო, კავკასიის სამხედრო ოლქის შტაბის უფროსი გენ. ზელიავსკი, ადგილობ-რივის მთავრობის წარმომადგენელნი დამსვენებები ბათუმისა, ფოთისა, ქუ-თაისისა, ოზურგეთისა, ელზები და სხვ. და მრავალი ხალხი. კუბო გარ-დასაყვერს ნავზედ, სადაც ეპისკოპო-სმა ლოკვა გარდაიხდა და კუბო მრავლის გვირგვინით შეამკეს. დი-ლის 9 საათსა და 15 წუთზედ ნი-კო მიუტერს გემთან, სადაც შეასვენეს კუბო, რომელიც შე-კუნენ გემზედ დღი მთავრინი ნი-კოლოზს მიხეილის ძე და კარის კაცები. გემზედ გარდახლდ იქ-ნა პანაშვილი კარის საძვდელო-ების მიერ. 10¹/₂ საათზედ გემი გაე-მართა ნოვოროსისკისკავს.

7 ივლისი დ. ყვირილაში გარ-დახლდ იქნა პანაშვილი განსვენე-ბულის მემკვიდრე ცესარევიის სუ-ლის მოსახსენებლად.

8 ივლისის ამასთენილდნ ტფი-ლისს დაბრუნდ ტფილისის გუბერ-ნატორი სეკინი.

ვე თავით ედგნენ. ასე გასიხვეთ, გაცხლებულის რკინითაც-კი სდა-ღვენდნ პატიმართ. ზოგს განსაკუთ-რებულ მანქანას ტრებზედ უჭერ-დნენ და იმ დრომდე ატარებდნენ. ვიდრე მოაგლეჯდნენ ტენს. ამით: და სხვა ამ გვარის მანქანით რამდენ-ნივე კაცი დასახიზრეს. ზოგი იქცე-სატუსალოში გამოვალაში წუთი სი-ფელს; რამდენიმე კაცი კუბოდგანც-შესცდა.

როგორც ზევითა ვსთქვით, ეს სა-ზოლორი ამბავი მხოლოდ ამ ბო-ლოს დროის გამოაშუაგდა ეურ-ნალო-გაზეთების შემწეობით. ვინც საუკრძობოდგან განათავისუფლეს, შინისაგან დღემდის ვერაფერს ამ-ხელდნენ. ბევრს მაშინდელი კრი-სტიანი ახლავა აქვს თურმე, სა-სამართლოში საქმე ჯერ არ გა-თავიფულა: ექვი არ არის, ყველა-დამნაშავეს სასტაკად დასჯიან; მა-გრამ საყურადღებო ეს კი არაა, თვის-დაქტია, ის რომ ეხლა, როდესაც განაწილებამ აფრთხილა და აესტრა-ლიის გელურ ხალხმდევკო მიაღ-წია, ევროპაში ჯერ კიდევ შესა-ძლებელია ასეთი ამბები.

რად ესპანია, როდესაც უფრო

საზოგადოებრივ ორმოცა ორი ფუტურ შობიანი და სხვა საჭირო მასალა გამოგზავნა, ისეც გვიან, როცა პარკული წამალია მორჩობილი იყო და ხალხი მეორედ ემხედებოდა სანაწილოად (25 მისის), მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს ორმოცა-დარი ფუტურ შობიანი ზღვირ წვეთ წყალსა-გითი შექნა. ეხლა აუჯარღობს ხელ-დაკრფელნი შვებურებნი იმისა და ნაცისაიდან განადგურებულ ვენახებს. ხალხი გაიძახის, ან ხელ შეგვირდნენ ან არა და რატომ საქმეა შობიანი არ გამოგვიგზავნესო. ორმოცად ორი ფუტური შობიანი ან იქ ერთ პატარა სოფელს სკირ-ღვმა წაწილყაძი.

აქეთუც კახის ვარდა სხვა სოფ-ლებში ძალიანა სცხელა. სიცხის გა-მომ ხალხი სამუშაოდ მხოლოდ დი-ლობითი გადის.

სოლომონ იოსავა

წმინდი სახმარებელი.

წასულს აპრილს თვეში აქ დაარ-სდა ბ-ნ ყარამან ჩხვიდის თაოსნობით მფუტურეთა ამხანაგობა, რომელსაც სანად აქვს გააგრესილი საუკეთესო სისხტების მფუტურეთა, რომ-გორც თავისი წვეთა შირის, ისე მდებარე ხალხშია. ბ-ნი ჩხვიდი ეს ხუთთექვის წელიწადი, რაც შესდ-გომში მფუტურეთის შეფუგვლას საუკეთესო წესით, ჰკავს სულ 60-მდე სიანი სკა ახალის სისტებისა, რა-მლის ძირე ამხადებს სახეთელს, თაფლს და ღვინოს (?) ჩინებულის ხარისხისა. მფუტურეთა ამხანაგობა ჩვენში ოფითია და თუ სახერის ამხანაგო-ბა მუყათად მოეკიდება ამ ნორის საქმეს და იმის მიღწევას ეცდება, რაც წესდებაშია, იმედო უნდა მო-ქანდეთ, დიდს სარგებლობას მიუ-ტანს ჩვენს მიწვეულს ხალხს. აქაც, როგორც ჩვენში ბევრგან, ბევრი სასარგებლო საქმე დაუწყებია, მაგ-არ სხვა და სხვა მიზნისა გამო მა-ღრ მიუფუტურა. იმედო გვაქვს, ამ ბევრით სხეუტად სასარგებლო ამხ-ანაგობათ ს დღე არ დაიღება და

რედქციიდან კაცი მოვარდა და ამ რედქციის სახელით მეორე მანიფეს-ტაციის შეუკვთა. თარის იმავე აღ-გილის, იმავე დროს, იმდენივე კაცი უნდა მიუყვანა და ეძახა „შორის ჩვენგან დროუმონია“ მფუტურ ბევრი არ უფერინა. თავისი კაცობით მივი-და დასახელებულს ადგილს და დი-ვივი ყვირილი: „გაუმარჯოს დრო-უმონია“. შემდეგ პატარა ხანს შესახებ კაცები, პირი ამოაღებინა და ახლა „შორის ჩვენგან დროუმონია“ ძახებინ-და, ამ როგად არ მწვიდა დასწვე-და არც მამუტურ; სასყიდლო-კაც ორივე რედქციისაგან მიიღო. ბო-ლოს, კაცის ნამუშევრით ვახარე-ბულმა კომელოტებმა, ორჯერ სახერის იმავე რედქციის წინ „გაუმარჯოს თარისა“ შესახებ და კმაყოფილი დაბრუნდნენ, თუმცა შექმნიდ დრო-უმონია და თარის შეტაკება მოუხდათ, მაგრამ ამის მიზეზი სხვა რამ იყო. შეტაკებამ იქამდე მიადგო, რომ დროუმონია თავისი გაზთში სას-ტრადი გაპტკაბა „შურის მფუტურ-თა მფუტ“. მეორე დღეს თარის „აფორა“ში სწერდა, რომ მამუტურ-ებმა დროუმონია, რას მამუტურება! გა-მა დაავიწყდა, რაც მე სიტყვი ვანი-წვეია მაგისათვის განა მუ არ ვიყა-მე, ლეტირიდან დაბრუნებისას რომ

წვერთა მუყათობით წარმატების-კენ წივა. ამხანაგობის ვარდა თვით დახას-ტრადი წამალია წარმატება, თორემ ლა-მის არის დაბის სახელი მიტოვდეს და სხვის მიუყვაროს იმის მიგვირ-და. მართალია სახერის სხელია დაბის ვფუტურებთ, თორემ სახერის დაბის არა აცხად-რა, ისე დატრადილ-უსუფოთა და უყურადღებოა მო-ყურადღებ მოხელეთაგან. ღამე თუ საღამო მოკლბათ ტრადილ ყოფნა და მერე სახლში წასვლა, უფებლად სახლში მისვლის ნუ იფიქრებთ, მე-ტრადილ ტრადი ამინდში: ან ტრადილ წაიქცევთ, ან უსინათლობის გამო საღამო ჩახეხებებით და ან ძიღვლის კერძი შექნებით. მთელი ღამე რომ მცდელს უძახო, ვერ გაავარდნ; ან კი ვინ გაავარდნ, როცა მცვე-ლი დაბისა არავინა თითქმის. ამოდენა მოვაკრე მცხოვრებთ ნუ თუ ოთხ ხუთის მცველის დაქირა-ვათქმენდნენ. რასაკვირველია არ გა-უძენდნენ, მაგრამ ვინ ბავლდე-მულებს ამ საქმეს. ტრადილ დღე და ღამე აუჯარღობი თოფების ცლია, პოლიციის თუ ხმა მოემე თოფი-სა, დაიმალება საღამო. ურბების უბა-ნში ხომ ვერ გაივლის კაცი, ისეთი ცუდი სუნი სდგას. საკვირველი ესაა, სასანიტარო კომისია აქ დანიშნა მგონი თებურვალში და რადა სძინავს? ქალ-მეობის გასუფოთების დრო ახლა, თორემ როცა რამე სენი იჩენს თავს, მაშინ გვიან და იქნება რეი და ვიშის* ძახილი.

აქაურს ორ-კლასის საბრელო სკოლაში წელს სწავლა შესრულა მართკა სამმა ბავშვმა. ესენი ისეთი ღირებები არიან, რომ საღამო სასწავ-ლებელში ვერ შევდნ, დარბიან ისევ სოფელად და რაც სკოლაში შეიძინეს, ისიც მალე დაავიწყდებო-ბო. ამის მოსწავლეთათვის საჭიროა სკოლის ჰქონდეს წიგნთ-საცავი, რომ სკოლაში წასვლის შემდეგვე არ დაჰკარგონ კავშირი სკოლისთან და შეძლოთ წიგნებით სარგებლობა წიგნთ-საცავიდან ზ მით ვარჯიშობა

მარსელში დავებენ ჩემის კაცობით და ისეთი დიდებით მივიღე ვი-ნა ყვირილი: „შორის ურბების* „გაუმარჯოს დროუმონია.“ ჩემი მა-ღლობელი უნდა იყოს, რომ მეორე დღეს გაზთში ასეთის კანონ-ერებით გამოცხადა: „პარიკონო, გმადლობთ გულ-მზუფოვლ დახვედ-რისა და მიღებისათვის!“-აო. ასეთ ხელოვნურ მანიფესტაციებს პოლიციაც შპრითავს ხოლმე, ხშირად ფელიც ფორის რომელსამე მიყურებულს ქალქსა ან სოფელში მოგზაურისა დროს, განწმენდოდა ხოლმე იქ ადგილობრივ მცხოვრებ-თათვის სრულიად უკანონო ბრძო-„გლეხებისა“ და ერთის ყვირილითა და „გვანს“ ძახილით დაედღვებო-და ხოლმე პრეზიდენტის ეტლს. ეს „გლეხები“ ტანისმის-გმოკვლილი პოლიციელები იყვნენ. მანიფესტაციებში მზურადემონა-წყოლობას ქალებიც იღებენ ხოლმე. ხშირად გულ-მოდუნებით და ყვი-რილით კაცებს აჯარბებენ კიდვე-ტრადილ-დაც ამამოდენდნ დადათა კონერისი წვერები, ჩვენ მამა-კაცეს არაფერში არ ჩამოვრდებით.

ოლონდაც რომ არ ჩამორჩებიან! ამის მაგალითებს გახეზეთში ყოველ-

კვირა-გონებისა. მთავრობის განკარ-გვლებით ყველა სკოლას უნდა ჰქო-ნდეს საკუთარი წიგნთ-საცავი, მაგ-არ, მოვეხსენებთ, უსახროდ არა კეთდებოდა. უწყობდეს სინდონი სა-ბრელო სკოლებს ბევრს წიგნებს უზაფინს, მაგრამ სკოლიდან გომის-ვლის შემდეგ ბავშვებისთვის ეს წი-გნები გამოუყვარდნო. სახერის ორ-კლასიან სკოლაშიც ბევრი მოგვე-პოვებოდა ასეთი წიგნი, მხოლოდ არა გვაქვს ჩვენის ბავშვებისთვის საჭი-რო წიგნები. ამ ზაფხულს შევედგეი წიგნების შეგროვებას ნაცობთა შო-რის სახერის სკოლის წიგნთ-საცავი-სათვის, შევგროვე ასოიდე ცალი და შემდგისათვის იმედი მქვს ცალს შევგროვებ. ამისათვის სახერის სკოლის სახელით მივმართე თხო-რო წიგნების გამოძიქვლებს და ყველა იმით, რომელთაც ჩვენის ხალ-ხისათვის გული შესტკივთ, და ვთხოვ შემწობა ამოგვიჩინონ ამ საქმეში, მოგაფიქრონ ბავშვების-თვის სასარგებლო რუსულ-ქართული წიგნები და უურნალ-გაზთები შემ-დგის აღძრეთ.

სახერი, ძველს ჩიატური, უჩიტელო სერგო დინიჩველავიანი და სტაწია მუხიანი. სერგო დინიჩველავიანი. სახერის ორ-კლასიან საბრელო სკოლის მასწავლებელი სერგი ჯინჯველაშვილი.

დაბაბ ლეგელი

(მოწერილი ამბავი)

ს. ბაბში, (ქუთაისის მაზრა). ს. ბაბში სიქეს რგინის გზის სადგურ გო-მატარადაცან სუთის ვერსის მინძაღვად და შეადგენს სეველას საზოგადოებას. აქ არიან 300 კომპანე მცხოვრე-ბლები; ეს სოფელი უწინ მეტად შე-საზრდადის მდგომარეობაში იყო: არ არსებობდა ურდლო წყარ-კიხვის სკო-ლა, გზები ასეთი იყო, რომ ვიარაგო-ბადა გაუპარდათ სასოფლები თუ შეიძლებო-და გაჯა, თორემ სხვა დროს ბლავრ-ტენს არ შეუძლო ტლახიდან ამოს-ვლა. ესაა, ამ სამის წლის განმავლო-

დღე ვკითხულობთ. სხვათა შორის, ერთ ასეთს მაგალითს არ ვხაზდ ამე-რაიკული ვაჭრობის გადმოქმედებ-ქალებს ხელი ჩაუვლიათ ერთის ქა-ლაქის მართვა-გამოვების საქმე, მართ-ლია, კაცებისავე წყალობით, მაგ-არ ეს სულ ერთია, საყურადღებოა თვით ფაქტი. ეს ქალაქი კანასის შტატშია, სახელია ბეირა ჰქვიან. ამ ქალქის მამა-პატრონი საქმე მეტად საძაგლად მიჰყავდათ თურმე. ბოლოს ისე უ-წყურ-დაუწყურებოდა ყველაფერი, რომ თითოც ვეღარ გაჯავთო თავი და ბოლო. უფერითა, უფერითა და უშემდეგი საშუალება გამოუგონიით. ერთ მშენებრი დღეს დაუბრე-ბიათ მთელის ქალაქის მინდილო-სნები და გამოუცხადებიათ: მუდამ გვეჩხებებით, დედაკაცებს ქალაქის ქალებში მონაწილეობის მიღების ნების არ გავძლეოთ. ინებოთ, ეს ქალაქი და ეს ყველა იმის საქმეში უნდა ვგვიფერო, რა უნდას და ცო-რდნის ვამოჩინო. ამა თქვენ იციეთ და თქვენმა ქალბაბ! ეს-კი იცოდეთ, რომ ყველაფერი წესსა და რიგზეა, რადა ლაპარაკი უნდა, რომ ამ ამბა-ვმა ბეირის მანდილონები აღტრე-ბაში მოიყვანა. ტყუილად დრო აღარ დაუკარავთ, აუღიან და მოურავის

ბაბში, როგორც არის ცოტადან და-ბეტი წარმატების ნიშან-წყალი: შეე-თდა გზები რგინის გზის სადგურამდ, ბოჭიან და. ბ. მხარამას თაოსნო-ბით ამ ერთმა სოფელს საყურადღებო დაიარსა ერთ-კლასიანი სამან-სკოლის სასწავლებელი; მასწავლებლის ვანაგო-ნი 140 მანკია ხაზინაში საოფელს შექმნა და დაწინაურდა 200 მანკის ხა-ზინა აქვე. სასწავლებელს ერთი ქვე-ვაჯილიც აქვს სავითარია სახადელი; დღეს ს. ბაბში სასწავლებელმა 50 მტკი მოსწავლე გვიან და ქალა სწავლებლს, მასწავლებლად დაწინაურდა დაწინა-ურდა ა. ე. კიმინოვი, რომელსაც სკო-ლას საქმე რგინად მოუწყობა და სა-ზოგადოებრივ მადღეობა ქვეს; თუქც კიმინოვი ერთნობით რუსია, მაგრამ მართლად მშვენიერად ქლამარგობს. 15 თვის მასწავლებელს ჰქონდა მო-სწავლებლას ეგზეშენა, რომელსაც მო-სწავლელმა ქვესა მასწავლებლად და მოს-წავლელის მომბეზარე; გამოიგდა გე-რანად ჩაიარა და მოსწავლელმა მოსა-ვებითაურთ მხარულად დაბრუნდნ და სხვაში.

ს. ბაბში ერთის გველას მრეველი დღესსწავლებლს ახალ ვიარას, მეორე-სა-ამადლებას და შესახებ-სუფას წიდაის მოფენის დღეს. დღესს-წავლებელს ტურმობას და გეფო იფინ; თუქც დავინა აქ არ მოიას, მაგრამ ამ დღისათვის უფელ ჰქადავლას ვა-ნის და გეფის ორ-სამ დღეს გეჭე-ბანს ხოლმე. წელს 5 და 6 თვისს, სუფას წიდაის მოფენის დღეს მე-ტად საშუალო ამბუბა მოსდა: ერთა ამ დღისათვის 22 წლის ვაჭარად გეჩე, გეარად გეარად, საქმაოდ შეზარმაშე-ბული წადალას შემდეგ სსეიანოდ ვა-სელოფო გეხებით, სედამოს, რადეკად სსსსმა დაბრუნებულაყო, გეზეკ ტრევეში გეხეს კამაოგელო და იქვე გეარადელოფო; მეორე დღისს, ბე-რე მქანის შუადგე, ნასეს ტრევე მეგ-არ. მოკუაუბეს წინად ბეგეჯელ კრშია იმისათვის, რომ ეს გეხენი მოკუაუბენს თავადგან, რადგინც მეტად გეყო უ-თაობა, მაგრამ საბრადო არ ბეჯე-ბად თურმე. ამ დღეგე თავის გეზოში

მდღად და ვანიერ კამაზელ ვილც მდღად ნეგოციანტის ბ-ნ ტრეტენს მნიშოდ სქელი მებულად დაუბრძანე-ბიათ. აურჩევით აურთევე მდივანი და საბუკის წვერები. ორის დღის შემდეგ ქალქის ყველა მოხელე და ბოლიცია დაუთხოვინათ და იმით აღდიღებულ ქალები დაურწმეთ. ამ ემად ბეირის ქუჩებში კაცს იშ-ვიათად შეხვედებით: ქვიხენ სახლში აკვენებს არწვევენ და საზარელოში საქმელებს ამხადებენ, ხოლო ცოლები საქმელობებში გასტრადილნი სწე-რენ არ და კიდვე ქუჩებში და ბ-ნიან წესიერების დასაცველად. ასე ადი-ღად გადასწყდება ხოლმე ყველაფე-რი ამერიკაში.

იგივე ამერიკული გაზთები მეო-რე უტნაურს ამბავსაც უწყვენიან. ამ ცოტა ხანში რადე მწერი ვანიერა

არდნხელ სტეკეგად საწავლებით მოგა-ლი აქაური მცხოვრებელი ნეფხამეკ; როდესაც დანახა საწავლები მის მშის წეს სასწავლას 17 წლის ქალბავდას, შეშინებულა მისუფლო ბაძისთან და შექმნილად საწავლებო მოკუარბინს და ისე კიანამ, მაგრამ ამ დროს სა-გარეოთადა გვერდელ გეჭეველს ხანჯა-და მოსწავლედო სადოდაეს ქალს და ისე მამადე დაწინაურდო, რომ იქვე სული დაქვდა.

ვლადო ბეგენელი

რუსეთი

1900 წლის 1-ლი იანვრიდან იმ ფუტურის მოსამატებლად, რომელიც უწმი. სინოდის ბარჯთ-ალრიცხვით გადადებულია პირველ-დაწვეთისის სერო განათლების საქირობათათვის; გაიკეთა სახელმწიფოს ხაზინიდან, 1) 1,659,605 მან. სამრეველო სკო-ლები და წერა-კითხვის სკოლების დასასრულებლად და შესახებ; და 2) 200,000 მან. მეორე კლასიან და ორ-კლასიან სკოლებში სასწავლე-ბლო კურსების გასამართავად და შესახებ.

სენატმა განმარტა, რომ სკიე-ნზურო წესლების 158 მუხლი არ აძლევს გუბერნატორს სრულ უფლე-ბას სტამბის დაარსების ნება-ართვისს; რომ პოლიციის ზედამხედველობის სიტირე არ გამოდგება ასეთ ნება-ართვებ უარის თქმის საბუთად, რა-დგან საუღებრილი მთავრობისაგან არის დამოკიდებული გააძლიეროს პოლიცია იქ სადაც ეს საჭიროა და რომ ცნობების სიტირე მთავრედო-თა შესახებ არ შეიძლება ჩიუთვლობის მითი დაწამული და შევერბოს მათი უმადგომლობის შეწყობა. — მიუღ-მოქმედებისა და სახელმწ. ქონებათა სამინისტროს განზრახვა აქვს ნება დართოს ქალებიც მიიღონ მოსამსტურებლად სახელმწიფო ქონე-ბათა სამმართველოებას და სატყეო დეპ.არტამენტში.

ყოფილა სასეც. მთავრობას პრემი-დანიშნავს იმის დასაჯილდოებე-ბად, ვინც საუკეთესო საშუალებას გამოიგონებს ამ მწერის წინააღმდეგ. მკითხველებს ენობაობა უთუოდ, როგორც ლტოცებით მიგებენ ამე-რიკელები, განსაკუთრებით ქალები, ესმანია-ამერიკის ომის ვიზის ლეი-ტენანტს გამოსწის. საწყალი გო-ბონი უტნაში აღარ ვაატარეს: ყვე-ლო, ბებერი და ახლოგარდა, ღამა-ბი და ულამაზო, გათხოვნილი და გუთხოვარი, იმასა ჰკუიცილი და ვეცლობაში იქონიეთ, რომ გამოსანი ღამაში და კარგის შესახებობის კაცია). ეხლა ამერიკული გაზთები სწერენ, რომ ღერბითა ეს მწერი იმით დასავჯელად ვაინა, ვინც თავისათვის კაცობა საწყალი ლეი-ტენანტი ვიარს აცვის; ტრეტენს სწორად ამიტომ ეტანება მწერი. თუ ეს ამბავი მართალია, ჩვენს ახალ-გაზდებს, და, ვგონებ, მოხუცებუ-ლებსაც, სთვრთხილდ ჰპირთებთ. ყა-რელს შემთხვევაში, სასურველი არ არის და ღმერთმაც ნუ ჰქმნას, რომ ეს მწერი ჩვენს შიაც ვანდეს.

ი. ა. ძე

